

JID 20-13
SLÁSKOU

FESTIVALOVÉ NOVINY

REGIONÁLNÍ POSTUPOVÁ PŘEHĹÍDKA STUDENTSKÉHO DIVADLA

#4

16. 3. 2013

JID.SLUNCEWEB.CZ

Úvodník

20-13 doklopýtal do svého zdárného konce. DIOD zažil plno emocí, ať už těch pozitivních, nebo negativních. Ať už smíchu, tak i pláče, křiku, srdcervoucích dialogů. Jenže bez toho se divadlo neobejde a je jen dobře, že diváci o ně nebyli ochuzeni ani letos. A věřím, že o ně nepřijdeme ani příští, přespříští, přespřespříští... rok. JID tu byl, je a pokud vše půjde tak, jak má, tak i bude.

Máme za sebou 11 představení. Studentských představení, což je pozitivní zpráva pro všechny okolo, že studenti divadlo hráli, hrají a pokud vše půjde tak, jak má, tak i hrát budou i v budoucnu. A to je skvělá zpráva i pro nás, neboť bez studentských souborů nebude ani JID.

Společně jsme prožili moc hezké tři festivalové dny. Děkujeme za skvělou diváckou kulisu, za respekt a zájem o divadlo. S láskou se loučí organizační tým JID 20-13.

Alena Mikulíková

Glosa dne

Soutěžit, či ne-soutěžit? Toť otázka. Pro paní Leszkowovou z GT Hlinsko to byla otázka skoro stejně důležitá jako ta pro Hamleta – být, či nebýt? Soubor z Hlinska totiž přijel na JID 20-13 si jen zahrát bez možnosti postoupit na národní přehlídku, jelikož se o to chce pokusit někde jinde. Ale když se dozvíte, že máte velkou šanci postoupit už z Jihlavy, co byste dělali? Paní Leszkowová věří svému souboru, a proto se rozhodla nic na předchozí domluvě neměnit, takže odjíždějí z JIDu „jen“ s cenou pro jejich inscenaci. Tomu se říká férové jednání.

Alena Mikulíková

DS Hobit, Gymnázium Jihlava – Láska vole

Recenze

Divadelní představení *Láska vole* je ztvárněním předlohy současného českého dramatika Petra Kolářka. Jak jsme se později dozvěděli od poroty, je to autor, který si nebere servítky. Nevyhýbá se obecně nepříjemným tématům, v tomto případě drogové závislosti, ani vulgarismům. Pracuje přitom se zajímavými postupy, jako je např. míšení běžného jazyka s poezií, a také využívá střety různých a ne vždycky úplně čistých prostředí.

V tomto případě se dostáváme do světa zábavního průmyslu reprezentovaného dvěma kontrastními trojčlenými hudebními skupinami – punkovými Virgin Gangsters a Boybandem v lesklých barevných kalhotách. Virgin Gangsters zrovna sklízí úspěch s hudebním hitem *Prasata* táhnou. Hlavní protagonistkou je bubenice Tequila, která se s ničím nepáře, protože je stále pod parou. Pivo, rum a mlácení mužů, to ona ráda. Když se dozví, že budou hrát na stejném pódiu jako vyšampónovaný Boyband, je vzteky bez sebe. V té chvíli na scénu vstupuje Tequilina (nebo teď už vlastně Terezina) znovunalezená sestra Lucie. Tvrdí, že jejich otec umřel, ale to Tequilu na první pohled nezasáhne tolik jako zjištění, že protagonista Boybandu Étienne je Luciiným snoubencem. Postupně ale odhalujeme další tajemství, která děj zároveň rozkrývají a objasňují, ale zároveň také komplikují, např. že otec slečen spal s Lucií, zatímco Tereza mlátila do topení, do bicích, aby přehlušila jejich milostné projevy a zároveň potlačila fakt, že ona je škaředá, a proto si ji otec nevybral. Postavy se postupně poodhalují v jiném světle, ale jakou roli v tom vlastně hraje všudypřítomný bílý pudl? A proč se Tequila zamilovala právě do pudla? Jak to, že si na konci všichni najednou tak rozumí? Co je dělá šťastnými?

Úlohy vedení souboru se ujal herec Horáckého divadla, Zdeněk Stejskal, který na předešlých ročnících JIDu pracoval například se souborem NUM. Divadelní předloha jim dala sama o sobě velký prostor k vizuálnímu ztvárnění. Soubor využil jednoduché mizanscény v podobě gauče a paravanu, doplněné také docela jednoduchými kostýmy, i když v některých případech docela zajímavě řešenými (třeba v případě pudla hraného člověkem).

Na rozboru se povedlo poselství hry jednoduše vysvětlit a objasnit tak práci s velkou metaforou, na které je hra postavena. Převyprávěno, všemi zbožňovaný pudl, mazlíček a cennost, se zároveň může chovat jako svině. Není to s drogami zrovna tak?

Rozbor

Z řad poroty zaznělo na úvod ještě zjednodušené: „Drogy jsou svinstvo.“ Pak už se dali do rozebírání zrádnosti textu, který na první pohled působí punkově, ale vlastně není. Nazvali to hříčkou, světem parodujícím sebe samého, který však vyžaduje autentické ztvárnění

daného prostředí, což se podle nich tomto případě úplně nepovedlo. Ve scénách pouštějících emoce, jako byla třeba situace vyžadující fyzický konflikt, se musí scéna řešit tak, aby vypadala reálně a herci si zároveň neublížili. Také poukázali na pro diváka možná nesrozumitelnou motivaci Tequily, protože mlácení mužů působí spíše jako pouhé blbnutí mladých. Další připomínka padla směrem k technickému, a to konkrétně zvukovému provedení, které v některých případech výrazně snižovalo slyšitelnost mluveného slova. To bylo nejspíš způsobeno hlavně nedostatečným nacvičením hry, jak vedoucí souboru uvedl před začátkem představení i během rozboru. Pro diváka, který se jde podívat na hotovou hru, může být neustálé konstatování tohoto faktu, řekla bych, spíše rušivé.

Na závěr bylo diskutováno výrazné téma týkající se boření tabu obecně. Protože hra pracuje i s rovinou všudypřítomného sexu, rozpomněla se porota ještě na jinou inscenaci. Na letošním festivalu jsme se setkali také s uvedením hry Rozpal mě, sakra!, která nás zavedla k problémům sexuálních projevů u náctiletých, jako je třeba i masturbace, vyvolávajících u mnohých znepokojení až znechucení. Někdo z diváků totiž upozornil porotu na nevhodnost a amorálnost tématu pro studenty tohoto věku, ale při rozboru se hlediště nakonec shodlo, že s tím nemá problém a že boření tabu je třeba. Když už se k tomu neodhodláme v běžném životě, kde jinde než právě na divadle?

Alice

GT Hlinsko – Aby se Čechům ovary zachvěly

Recenze

Inscenace vznikla zkombinováním dvou her Davida Drábka s vlastními nápady divadelního souboru. V anotaci soubor zmiňuje, že hra pojednává o nehybnosti Čechů. Respektive, že typická cesta Čecha za svým snem je nehybnost.

Mohlo by to vypadat jako morální zamyšlení nad lidmi, kteří jsou životními ztroskotanci. Možná ze začátku. Ale hluboké myšlenky nejsou hlavní náplní inscenace GT Hlinsko.

Členové Global Theatre (GT) si především přijeli do Jihlavy hrát. Hrát na revizory, členy armády spásy, počítačové závisláky nebo na popové superhvězdy.

A nutno říct, že se jim to povedlo. Části k popukání střídaly části méně zábavné, ale přesto v podobném duchu. Veškeré dění doprovázela jak živá, tak reprodukováná hudba, která tak vytvářela perfektní atmosféru.

Diváci se bavili snad všichni. Já tedy určitě.

Rozbor

Hned na začátku se pokusili porotci inscenaci pojmenovat. Padly slova jako pelmel nebo naprostej zmatek. Obojí ale v pozitivním slova smyslu, protože se všem pánům porotcům inscenace líbila.

Především chválili pasáže, které tam soubor vložil sám. Zmínili, že jim připadá, že Drábkem napsané dialogy je spíše svazují.

Líbila se jim počítačová hra plná nadsázky, zpěvák, který jim připomíná Sagvana Tofiho s Karlem Zichem dohromady, i živá kapela.

Nejvíc na ně zapůsobilo, že soubor nemá strach cokoliv zahrát, že si ze sebe umí dělat srandu a že jim nevadí, že někdy vypadají blbě.

Miroslav Ondra pochválil to, jak ukazují ten shit, který kritizují, Petr Christov zase vyzdvihl operní přestřižení drátečků.

Jedna z mála výtek směřovaných ke GT Hlinsko se týkala jejich řeči. Další zase osvětlení. Největší problém podle porotců je závěr celé inscenace – úplně se vytratil. Doporučili souboru ho změnit na něco výraznějšího, protože kvůli němu hra nesměřuje k vrcholu.

Celá inscenace prý ale stejně nutí diváka k pozornosti, protože neustále okouzluje, ohromuje a překvapuje.

DS SÍTO – Řečičky

Recenze

Začínáme v jakémsi bytě. Po koitu... Na scéně je jen jedna vysoká postel, několik židlí, dvě hromady oblečení a oni dva.

Ani o jednom nevíme na první pohled prakticky nic. Dozvídáme se, že Ona ho vlastně nemá ráda, On ji také ne, potkali se na party, protože Ona byla sama, protože chtěla být sama...

Ani po dalších třech obrazech o nich stále nevíme nic. Ona nesnáší sex. Má maniodepresivní sklony, má chuť poblít celý svět. Občas Ho má ráda, občas ne. On zapírá, že by k Ní něco cítil, ale její číslo je jediné, které je uložené v jeho telefonu. Ostatní smazal.

Po několika dalších koitech na různých zvláštních místech, jako na záchodě, v parku před hokejovým stadionem, v bytě s velkým oknem se oba pomalu odhodlávají otevřít se tomu druhému. Přiznají navzájem, že dobrá polovina věcí, o kterých říkali, že jsou kamarádů, byla jejich, řeknou si více o svých životech a začnou se snášet... A tak příběh končí dobře, oni se učí spolu žít a stávají se normálním mladým párem...

Celkově je hra zpracovaná velmi profesionálně, herecký projev představitelů obou rolí je uvolněný, přirozený, radost sledovat. Jediná vada na kráse je fakt, že když hraje hudba, není rozumět ani slovo.

Je nutno říci, že Řečičky se řadí do skupiny těch kontroverznějších her letošního JIDu. Mnoha divákům se hra vyloženě nelíbila, mnoho diváků se při hře vysloveně nudilo, ale na druhou stranu jich bylo také několik, a já doufám, že ne několik, ale dost, kterým se hra vyloženě líbila. Já patřím mezi ně.

Za zmínku stojí také pár poměrně zajímavých citátů:

„Proč šukáme na hajzlu, když máme rádi svoje mámy?“,

„Jseš svině!“,

nebo: „Tvůj klitoris je jako... tatranka.“

Rozbor

Porota se shodla a pochválila herecké výkony. Michal Zetel prohlásil, že „jím to sluší,“ a ocenil hlavně Kláru Bulantovou v roli Bey. Mimo jiné jí přímo doporučil, aby se herectví věnovala dále.

Samozřejmě porotci vytkli také technické problémy s problematickou slyšitelností při puštěné hudbě.

Ovšem hlavním problémem podle poroty a také velké části publika byla nepřesvědčivost příběhu. Kdosi z diváků reagoval: „Já nevěřím, že se to tak mohlo stát.“ Michal Zetel Sítu řekl: „Já vůbec nemám problém věřit vám, já mám problém věřit tomu příběhu. Mně to nefunguje, nevěřím, že to takhle může být.“ Podobný názor měla celá porota.

Podobný problém měli porotci s koncem. Nikdo nečekal, že se dočkáme šťastného konce, díkybohu, že hra nekončí ve slunečnicovém poli... Michal Zetel původně čekal něco jako Pulp Fiction a koncem byl zklamán.

Na úplný konec úplně posledního rozboru letošního JIDu poděkovali porotci za to, že mohli být, že mohli diskutovat o viděném, že festival přinesl mnoho zajímavých témat, kterými se „zřejmě mladá generace zabývá“.

Upozornila také na zajímavost, že festival nakonec opravdu byl tematický, že většina her byla s láskou o lásce.

Honza Čech

Workshop jevištního projevu

Jednou z letošních nadstavbových dílen je i workshop jevištního projevu pod vedením Kamily Zetelové. Konal se každý den od čtvrtka do soboty od 10:30 do 13:30 hodin v OGV. A co se od něj dalo očekávat?

Nejprve, abychom se trochu seznámili a vyjasnili si, co od dílny vlastně čekáme, jsme si pouze povídali. Tématem bylo samozřejmě divadlo. Poté jsme přešli k vnímání sebe sama v prostoru a o našem pocitu v něm. Jakmile se nám toto začalo alespoň trochu dařit, začali jsme chodit po místnosti a odříkávat u toho nějaký text – básničku, úryvek z knihy, cokoliv, co jsme si pamatovali z paměti. Také jsme u toho zkoušeli další cvičení jako smích a pláč, všechno za chůze a s různou hlasitostí.

Po krátké pauze jsme si odpočinuli od pohybových aktivit a konečně jsme se začali naplno věnovat mluvě na jevišti. Všichni jsme dostali od Kamily Zetelové korky, které jsme si vložili do úst, a začali trénovat. Dozvěděli jsme se (a záhy si v praxi také vyzkoušeli), že se tím dobře posilují obličejové svaly, které jsou nezbytné pro správnou výslovnost.

Abychom nezískávali informace pouze z praktického hlediska, dostali jsme také zápisky se základní teorií správné mluvy, které jsme si spolu prošli a okomentovali. Jako studentka filologie jsem byla mírně překvapená, kolik společného to má s mým vlastním oborem, kde se vyskytují i předměty fonetika a fonologie.

Na závěr jsme měli prostor na dotazy, kde se převážně řešily divadelní školy JAMU a DAMU, jaký je mezi nimi rozdíl a co je potřeba naučit se na přijímací zkoušky. A pak už jsme se všichni rozběhli svou vlastní cestou...

Workshop je dle mého názoru zajímavý nejen pouze pro divadelníky, ale pro všechny, kdo mají zájem o to, aby se naučili správně mluvit. Byli jsme zahlceni informacemi, avšak nenáročnou, zábavnou formou, a určitě jsme si odnesli spoustu zajímavých zážitků.

Výsledky

Individuální ceny:

Ellie Makumbirofa – za kreativní taneční výkon (DS Spoušť)

Klára Bulantová – za oba herecké výkony (DS Síto, DS Inkognito)

Tomáš Pšorm – za pěvecký výkon (GT Hlinsko)

Ceny pro soubory:

Cena za scénické ztvárnění počítačové hry v inscenaci:

GT Hlinsko

Cena za inscenaci:

DS Saši Liškové, ZUŠ Jihlava

Cena diváků:

DS Saši Liškové, ZUŠ Jihlava

Doporučení na Mladou scénu v Ústí nad Orlicí:

DS Saši Liškové, ZUŠ Jihlava

Ceny v doprovodných soutěžích:

Kateřina Fialová – výtvarný počín

Iveta Žáková – poezie

Kristýna Dujsíková - próza

Poděkování

Díky patří všem těm, kteří se na festivalu podíleli – od jeho finančního zajištění, přes dobrovolníky, porotu a soubory po diváky. Bez nich by letošní festival nebyl takový, jaký byl. Bez tisíců drobností, o které se starali všichni organizátoři, beze snahy herců, trpělivosti poroty, přítomnosti diváků, bez peněz, bez spolupráce s dalšími organizacemi, bez lásky by to nebyl JID 20-13.

Díky

S láskou Honza Bušta

Kukátko

Bon jour. I to jste mohli zaslechnout v prostorách DIODu. A pak že JID nemůže být mezinárodní :-).

Ale zpátky k věci. Nic není totiž náhoda. Kamarády z organizačního týmu přijel podpořit Bretonec Florian, aby se seznámil hlavně s místní českou kulturou. Tu po krůčkách poznával během pátečního večera, pak v soboty i neděli. Bylo to náročné, ale Bretonci jsou silní jedinci. Děkujeme, Floriane, za návštěvu...

Alena Mikulíková

organizátor

Slunce
sdružení na podporu
mezinárodního přátelství

partneři

Kraj Vysočina

MINISTERSTVO
KULTURY

DIOD
divadlo
otevřených
dveří

Tarifomat
pokud vám záleží na Vašich penězích....

OGV

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě

KNIHKUPEČTVÍ
OTAVA

AMBROZIA
Umělecká agentura o.p.s.

HYDRAULICKÉ
AKUMULÁTORY

mediální partneři

ČESKÝ ROZHLAS

deník

literárně kulturní časopis
H. ALUZE

FESTIVALOVÉ NOVINY – noviny regionálního divadelního festivalu JID 20-13 – vydává tým redaktorů a přátel Festivalových novin. **šéfredaktor:** Alena Mikulíková – **redakce:** Klára Englišová, Eva Koprová, Alice Krajčířová, Kateřina Málková, Katka Balíková, Honza Čech – **fotograf:** Míša Vodová – **design a grafická úprava:** Stanislav Smrčka, Jakub Kodet

festivalové webové stránky: jid.slunceweb.cz
redakční email: noviny.jid@slunceweb.cz